

'28 Şubat'ın Dindar Kızları'

Yayın Tarihi : 26 Şubat 2010 Cuma (oluşturma : 15.09.2019)

"Bin yıl sürecek" diye mayalanan 28 Şubat'ın sene-i devriyesi için okuyucu mektubu yayınlamaya devam ediyorum. "Cumhuriyet'in Dindar Kadınları"nı okumakta olan İlahiyat Fakültesi mezunu halen yüksek lisans öğrencisi olan A.S'nin satırları onun yaşındaki pek çok genç kızın hislerine tercüman aynı zamanda.

Selamun aleyküm

Kitabınızı okudum. Bitmek üzere.

Ve bu satırları size, kitabın beni alıp götürdüğü iklimden yazıyorum.

Kitap evet, cumhuriyetin dindar kadınlarını anlatıyor, fakat aynı zamanda (kendimi de o gruba dahil ederek) 28 şubatın dindar kızları ile bir bağ kuruyor. Bir yerinden yakalayiveriyor insanı.

İlahiyat eğitimi aldım ve yine bir ilahiyat fakültesinde yüksek lisans yapıyorum. Oysa manevi iklimim her yıl biraz daha azaldı ne yazık ki. İmam hatip yıllarımdaki manevi coşkumu düşündüm kitabı okurken. İlahiyat bana bir bilgi birikimi verdi elbette, ve şüphesiz Allah'tan en layıkıyla korkan bilginlerdir buyuruyor yüce Allah Kuran'da. Bilmek muhakkak önemli. İmanın kalitesini hayli arttıran bir şey. Fakat hep beynimiz beslenirken, okulun manevi bir iklimi olmamasından mütevellit kalbimiz beslenemedi. İtiraf etmek gerekir ki biz de kendimizi derslere öyle kaptırdık ki, ihmal ettik. Şimdi okuldan hangi arkadaşla konuşsam, benimle tamamiyle aynı şeyleri söylüyor. Esasında İlahiyat fakültelerinin kuruluş gayesi ile bizim bu söylediklerimiz kıyaslanacak olursa, gayesine eriştiğini rahatlıkla söyleyebiliriz.

Konudan uzaklaştığımın farkındayım, fakat kitap beni buralara da götürdü. Bahsi geçen hanımların manevi iklimlerinden çok etkilendim. Her bir hanımın hayatında gönlümde tarif edemediğim bir lezzet ve kendi payıma çıkaracağım dersler kaldı.

Onların bu sabırlı halleri, tevekkülü tüm hayatlarına yansıtmaları, müşfik kişilikleri, azimleri aslında onlardan öz itibariyle çok da farklı olmayan bir zamandan geçmiş olan kızlar için bence çok güzel örnekleri barındırıyor.

Yapılacak bir şey her zaman vardır dedim kendi kendime.

Evliliklerin günümüzdeki evliliklerden, evlenme aşamasından itibaren ne kadar farklı olduğunu gördüm. sabırları, gayretleri beni çok etkiledi. Diyeceğim o ki, kitap beni bambaşka iklimlere götürdü ve bu iklimler hep huzur verici iklimlerdi.

Emeğinize ve kaleminize sağlık.

Selam ve dua ile...

A.S

Bu mektubun sahibi ile tanıştık. Özellikle evlilik bahsinde uzun görüşmelerimiz oldu. Mektubu bu sütunda paylaşmamın en önemli sebebi; benim öteden beri dillendirmiş olduğum "azala azala yaşamak" kavramında topladığım durumu içten bir dil ile anlatıyor olması.

"Azala azala yaşamak" sadece siyasi/askeri baskılar ile mi alakalı? Üzerinde düşünmemiz gereken en önemli soru bu. Dün Mevlid Kandilini idrak ettik. Mevlid Kandilini, "Kutlu Doğum Haftası"nı nasıl kutladığımızı lütfen çuvaldızı batıra batıra düşünelim.

II

A.S'nin mektubunda geçen evlilik meselesinden devam edelim. Tıpkı Fatma Aliye'nin döneminde olduğu gibi günümüzde de evlilik, evlenmek bir müşkül haline geldi. Fatma Aliye'nin zamanında olduğu gibi dedim. Zira hatırlayanlar vardır aranızda daha önce Fatma Aliye Hanım'ın üstadı Ahmet Mithat Efendi'nin son romanı Jöntürk romanında geçen ideal kadın tasavvurundan bahsetmiştim. İdeal kadın şöyle tasvir ediliyordu: "Eski fikirlerden çıkmış yeni fikirlere fazla girmemiş olsun."

Müslüman gençlerin platformlarda ve "sözlük"lerde tartıştıkları "türbanlı kadın" maddelerindeki olumsuz imajlardan yola çıkarak söyleyecek olursam şöyle bir izlek dikkatimi çekiyor:

Başörtülü kızlardan mükemmelin ötesinde bir mükemmellik bekleniyor. Mükemmelin ötesinde bir mükemmellik de ne demek diyeceksiniz haklı olarak. Şu: Bir tarafta başını örten kadın başörtüsünün rengini yüzüne yakışacak tonlarda seçiyorsa bu tesettür olmaz diyen görüşler var, bir tarafta da başörtülü kızlar hiç de estetik giyinmiyor diyen görüşler. Ne var bunda diyeceksiniz. Sıkı durun. Sözlük yazarı genç kızların anlattığına göre, sanal ortamda tesettürlü kızlar başörtüsü rengini bile yüzüne uygun seçmemeli diyen delikanlılar, günlük hayatında bütün arkadaşlarını başı açıklardan seçiyormuş. Olabilir diyeceksiniz. Ama olanın ne olduğunun farkında olmadan zikrediyorsunuz "olabilirlik" durumunu. Çünkü esasen olan şu: Takvayı kadınlara ihale etmiş, hadi ihale yakışmadı emanet etmiş bir delikanlı profili ile karşı karşıyayız.

Vicdani olarak rahat etmediği için de sürekli olarak başörtülü kızların uygunsuz davranışları "madde"leştiriliyor. Başı açık kızların tek bir olumlu davranışı büyültülüp 72 cilt olarak sunulurken; başı örtülü kızın olumsuz davranışı büyültülüp 72 cilt haline getiriliyor.

Neden? Çünkü kimliğini dindar olarak sunmuş olan delikanlılar aynı büyükbabaları Ahmet Mithat Efendi'nin olumlu erkek kahramanı gibi olmak istiyor. Onun izini takip ediyor.

Bütün delikanlılar böyle mi? Elbette hayır.

Bu dökümanı orjinal adreste göster
'28 Şubat'ın Dindar Kızları'